

Τὸ βάθος τῆς κοιλάδος εἶναι κεκαλυμμένον ἀπὸ λευκοὺς λίθους ἐνδείκνυντας τοὺς τάφους τοῦ ἀποβλή-
του λαοῦ. Ἀπὸ τῶν περάτων τοῦ κόσμου οἱ Ἰουδαῖοι
ἔρχονται ν' ἀποθάνωσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ὅποια ἰσχυ-
ρογυμνασίῃ εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο τὸ ὅποιον τόσαι δυ-
στυχία καὶ καταδιώξεις δὲν ἔχυσαν νὰ ἀποθάρρυν-
ωσιν! Ἐκφέρουσι τὸν τελευταῖον στενυχμὸν προ-
φέροντες τοὺς λόγους τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἔπειτα ἀναπαύονται
διὰ παντός παρὰ τοὺς τόπους ὅπου ὑπῆρχαν οἱ ναοί
των, τῶν ὁποίων ὅμως δὲ ὑπολείπεται λίθος ἐπὶ λίθου.
Τελευταῖον οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἱερουσαλὴμ πιστεύουσιν, ὅτι
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως οὗτοι θέλουσιν ἀποκριθῆναι εἰς
τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος τῆς ἐγέρσεως τεσσαράκοντα ἔτη
πρὶν τῶν λοιπῶν ὁμοφύλων των, ὅσοι ἀπέθανον εἰς
ξένην γῆν.

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ Δαβὶδ δὲν ἐτάφη εἰς τοὺς
τάφους τῶν βασιλέων· δεικνύται ἐν τῇ ἀκροπόλει πύρ-
γος κατεγγραμμένος ἐνῶ κατετίθησαν τὰ ὀστέα του.

Ὁ Μπ/μ πιασῆς, ὁ διοικητὴς τῆς πλατείας, δεικνύει
μετὰ σεβασμοῦ εἰς τὸ κοῖλον ἐνὸς παραθύρου φέρετρον
περιελημμένον ἀπὸ ὕψωμα ἐρυθροῦν, ἀποκαλύπτων, ὡς
λέγουσι, τὴν θέσιν, ἐφ' ἣ· ἐστηρίχθη ὁ προφητὰν εἰς ἐνῶ
τὸ τελευταῖον ἀνέπνευσε.

Ἡ Ἱερουσαλὴμ διατηρεῖ εἰς ἐξέτι κατὰ τὸ φαινόμενον
μικρὸν τι τῆς ἀρχαίας αὐτῆς λαμπρότητος. Αἱ ἐπάλ-
ξεις καὶ οἱ θόλοι τῆς διδούσιν εἰς αὐτὴν ὕψος τε ἰσχύος
καὶ μεγαλείου, ἀλλ' ἡ ἀπαιτηλὴ αὐτῆ ὄψις ἐπαυξάνει
ἐτι μᾶλλον τὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀπομόνωσιν καὶ κα-
ταστροφὴν τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἰσραήλ.

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Ἡ ἀμάθεια εἶναι νύξ τοῦ πνεύματος, καὶ νύξ ἀτέ-
ληνος καὶ ἀνατρός.

Οἱ ἔχοντες ὀλιγώτερα βιβλία ἀναγινώσκουσι περὶ
σότερον.

Ὁ σφοδρὸς ἄνθρωπος, λαλῶν, ὁμοιάζει μὲ ἐλευθέριον
ὅστις δωρεῖται.

Ὁ ἀληθὺς σφοδρὸς ἄνθρωπος ἐκθέττει πάντοτε τὴν
ζωὴν του ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καλοῦ καὶ τῆς ὑπερα-
σπίσεως τῆς πατρίδος του.

Ὅταν ὁ Βολταῖρος ἀπέθανε, γνωστὸς τις συγγρα-
φὴς εἶπεν «εἰσήλθομεν εἰς Δημοκρατίαν.»

Ἐξοχόν τι βιβλίον ἐν μεταφράσει ὁμοιάζει μέγαν
ἄνδρα ἐν ἐξορίᾳ.

Ἀνθρωπος λάλος εἶναι ἐπιστολὴ ἀσφράγιστος, τὴν
ὁποίαν πᾶς τις δύναται ν' ἀναγνώσῃ.

Ὁ μωρὸς ποτε δὲν θυμιάζει ἐκ τὸν τοσοῦτον, ὅταν
ὅταν πράττῃ ἀνοησίας.

Δύνασσι τις νὰ ἱατρεύῃ τὴν μανίαν, ἀλλὰ πῶς
θέλει θεραπεύσει πνεῦμα δύστροπον;

Ὁ χαλκὸς, ὅσον καλῶς καὶ ἂν ᾖναι κεχυτωμένος,
οὐδὲν ἦτοιν εἶναι χαλκός· οὕτω καὶ ὁ μωρὸς, δύναται
νὰ ᾖναι ὁ πρῶτος σύμβουλος, καὶ μ' ὅλον τοῦτο εἶναι
μωρός.

Μεγαλύνουν πολλάκις οἱ ἄνθρωποι τὰς ἀτελείας των
διὰ νὰ καταστήσωσιν ἀσφαλέςτερον τὸν ἔπαινον τῶν
ἰδίων ἀρετῶν, ὡς ἐπιδεικνύουσιν κυρίαί τινες μικρὰν
ἀμυχὴν διὰ νὰ ἐπιδείξωσιν ἕνα ἀδάμαντα.

Ἡ λιτότης καὶ ἡ φιλεργία εἶναι αἱ θεράπαινοι τῆς
εὐτυχίας.

Ἡ ὀκνηρία οὐδένα ἔχει συνήγορον ἂν καὶ ἔχει πολ-
λοὺς φίλους.

Ὅστις δύναται νὰ δέσῃ τὴν πληγὴν του μόνος του,
εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ ἱατρευμένος.

Ἡ πολυτέλεια εἶναι τὸ μέσον τοῦ ἀνοήτου, δι' οὗ
πύρ πρὸς ἐκ τὸν τὰ βλέμματα τοῦ μωροῦ.

Ἡ πολυτέλεια καταστρέφει βασιλεία, τὰ ὅποια οὐδὲ
πόλεμοι, οὐδ' ἄλλαι δειναὶ περιστάσεις δύναται νὰ
καταβάλωσιν.

Ἡ κακὴ συναναστροφή καθιστᾷ τὸν καλὸν κακόν,
καὶ τὸν κακὸν χεῖριστον.

Ἡ ὑποκρισία εἶναι ὀφειλὴ, τὴν ὁποίαν ἡ κακία ἀπο-
δίδει εἰς τὴν ἀρετὴν.

Δὲν δύναται τις νὰ εὐτυχῇ βλάπτων τοὺς ἄλλους.

Ἀγάπα καὶ ὁδῆγει εἰς τὸ καλὸν τὸν πλησίον σου·
διότι ὁ μὴ ἔχων πλησίον ὁμοιάζει στρατιώτην πορευό-
μενον πρὸς πόλεμον ἄνευ ὀπλων.

Ὁ καταδιώκων τὸν ἀγαθὸν ἄνθρωπον κηρύττεται
πολέμιος τοῦ Θεοῦ· ὁ Θεὸς ἐπλάσει τὸν ἐνάρετον, αὐτὸς
τὸν προστατεύει· ὁ καταδιώκων λοιπὸν αὐτόν, κατα-
διώκει τὸν Θεόν.

Τὸ μένος εἶναι τερηδὼν τῆς ψυχῆς, καταβιβρώσκουσα
τὴν ζωὴν, τὴν ὁποίαν δυνάμει νὰ διέλθωμεν ἡδέως ἀ-
γαπῶντες τοὺς ὁμοίους μας.

Γράφει τὰς ἀδικίας ἐπὶ τῆς ἄμμου, τὰς δ' εὐεργεσίας
ἐπὶ τοῦ μαρμαροῦ.

Ὁ ἐκδικούμενος διὰ μικρὰν προσβολὴν εἶναι ἐκτε-
θειμένος εἰς μεγαλητέραν.

Ὅταν αἱ μεταμέλειαι ταχέως, τόσῳ μᾶς ἀπαλλά-
τουσιν ἀπὸ ἄλλας ἀνωφελείας.

Ἡ Οἰκονομία ἀνεγείρει οἴκους, καὶ ἡ ἀσωτία κατα-
στρεφει αὐτούς.

Γυνὴ ἐργατικὴ διευθετεῖ ἀκαταπαύστως τὰ ἐπιπλά-
της, πεπαιδευμένος δὲ καὶ φιλόπονος ἀνὴρ μετακινεῖ
ἀπαύστως τὰ βιβλία του.

Προτιμητέα τροφὴς ἦτις μᾶς ἀγαπᾷ ἀπὸ μητέρα
ἦτις μᾶς καταφρονεῖ.

Δίδασκεν ἐνωρίς τὰ τέχνα σου τὴν ἀρετὴν, ἐὰν θέλῃς
νὰ ζήτωσιν εὐτυχῇ. Αἱ κέραμοι, αἵτινες μᾶς προφυ-
λάττουσιν ἀπὸ τὴν βροχὴν, κατεσκευάσθησαν ἐν εὐδείᾳ,
ἡ δὲ σφραγὶς τυποῦται ἐπὶ τοῦ κηροῦ ὅταν οὗτος
ᾖναι μαλακός.

Καλύβη ἐξ ἀχύρου, εἰς τὴν ὁποίαν γελῶσιν, εἶναι προ-
τιμότερα παλατιοῦ, εἰς τὸ ὅποιον κλαίουσι.

Πολλάκις σοὶ χορηγεῖ τις ἀφθόνως συμβουλὰς
ἐπαφελείς διὰ νὰ σὲ διδάξῃ νὰ ζῇς, ἀλλὰ δὲν δίδει ἐν
νόμισμα διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃς τῆς πείνης.

Κάλλιον νὰ κατακλιθῇς ἐν ἡσυχίᾳ παρὰ νὰ ἐγερθῇς δι-
βαρυμένος ἀπὸ χρέη.

Μηδὲν πράττει ἐν ὥρᾳ ὀργῆς σου· ἐπιβιάζεται τις
εἰς πλοῦτον ἐν μέσῳ τρικυμίας;